

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget En køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010

(2007/C 57/07)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: *En køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010* (KOM(2006) 92 endelig);

under henvisning til Kommissionens beslutning af 1. marts om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom;

under henvisning til præsidiets beslutning af 25. april 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik;

under henvisning til sin udtalelse om Kvinder og fattigdom i EU (CdR 151/2005 fin);

under henvisning til sin udtalelse om Modernisering af den sociale beskyttelse med henblik på flere og bedre job — en helhedsstrategi, der skal bidrage til virkeliggørelse af målsætningen om, at arbejde skal kunne betale sig (CdR 94/2004 fin);

under henvisning til Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af kvinder og mænd i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (CdR 19/2004);

under henvisning til sin udtalelse om »Udarbejdelsen af EU's charter for grundrettigheder« (CdR 327/1999 fin);

under henvisning til Kommissionens erklærede ønske om at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder med udgangspunkt i køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd og Regionsudvalgets ønske om at omsætte værdierne og målene for denne køreplan til praksis og i lyset af, at 2007 er erklæret europæisk år for lige muligheder for alle;

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 138/2006 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 20. oktober 2006 med **Claudette Abela Baldacchino** (MT/PSE), Viceborgmester, Qrendi Local Council), som ordfører —

på sin 67. plenarforsamling den 6. og 7. december 2006 (mødet den 6. december) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalgets prioriteter

1.1 Regionsudvalget har udpeget ligestilling mellem kvinder og mænd som en af topprioriteterne for 2006. Lanceringen af en køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder vedrører grundlaget for den europæiske sociale model. Fremme af lige muligheder og bekæmpelse af alle former for diskrimination er nogle af Regionsudvalgets centrale politiske prioriteter.

1.2 Der bør nu følge konkrete forslag til, hvordan man kan sikre ligestilling mellem mænd og kvinder og forbedre situationen for især kvinder i medlemsstaterne, hvilket også er særlig relevant i forbindelse med det europæiske år for lige muligheder for alle (2007). Ligestillingspagten, som regeringerne i en række medlemsstater er blevet enige om, og køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd opstiller en række mål og målsætninger, men der er nu et presserende behov for konkrete forslag til, hvordan disse strategier kan gennemføres. Foranstaltningernes indhold og virkning bør imidlertid udformes på en sådan måde, at de er holdbare og kan finde anvendelse over en længere periode under køreplanen for ligestilling 2006-2010.

Regionsudvalgets mål

1.3 Ligestilling mellem mænd og kvinder er efterhånden blevet universelt anerkendt som et ønskeligt mål for borgere, som bruger de lokale og regionale myndigheders tjenester, og en central politisk målsætning for regeringer og politikere af enhver overbevisning. Regionale og lokale myndigheder spiller her en nøglerolle, fordi de er tættest på borgerne og de anliggender, som vedrører dem. De må derfor yde et bidrag ved være et positivt eksempel på ikke-forskelsbehandling, især også fordi de er store arbejdsgivere i EU og udbydere af tjenester, som har direkte indvirkning på ligestilling mellem mænd og kvinder (se nedenfor).

1.4 Lokale og regionale myndigheder skal således fungere som katalysatorer — som støttende og fremhjælpende organer. Deres vigtigste opgave er at sikre en kønsmæssig balance. Alle, der har behov for det, skal derfor støttes med de nødvendige midler for at styrke deres stilling i samfundet og opnå adgang til arbejdsmarkedet.

1.5 For at holde fast i dette mål må Regionsudvalget sikre, at der er politisk vilje med hensyn til:

1. Decentralisering af køreplanens mål

2. Tilvejebringelse af forudsætningerne for forening af familie- og arbejdsliv
3. En stærk og effektiv lovgivningsramme
4. Ligestilling i beslutningstagning
5. Ændring af kulturelle normer — Ligestilling.

Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder, som udvalget repræsenterer, er rede til at yde deres bidrag for at få opfyldt disse mål ved at gennemføre konkrete foranstaltninger — ikke mindst i forbindelse med det europæiske år for lige muligheder for alle (2007). Men foranstaltningernes art og virkning bør være holdbar og under køreplanen for ligestilling 2006-2010 finde anvendelse over en længere periode.

Generelle bemærkninger til køreplanens seks prioriterede indsatsområder

1.6 Regionsudvalget hilser det velkommen, at Kommissionen har taget initiativ til at iværksætte en ny køreplan for ligestilling mellem mænd og kvinder som opfølgning på en række andre dokumenter, der opstiller de generelle målsætninger for EU's politik for ligestilling. Udvalget har i en tidligere udtalelse ⁽¹⁾ understreget behovet for en sammenhængende og rummelig strategi for bekæmpelse af kønsbestemte uligheder i EU. Ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende rettighed og en fælles værdi; det er ikke til forhandling og kan ikke underkastes begrænsninger. Det kræver imidlertid også, at der gennemføres konkrete politiske tiltag på alle forvaltningsniveauer.

1.7 EU's institutioner er generelt enige om, at det europæiske projekts succes afhænger af, om EU og dets institutioner evner at tage fat på det, som optager borgerne på græsrodsniveau. Om køreplanen lykkes, afhænger derfor i vid udstrækning af EU-institutionernes evne til at drage fordel af de regionale og lokale myndigheders indgående ekspertise og deres ressourcer ved køreplanens gennemførelse. Der findes utallige gode eksempler på succesrige initiativer til ligestilling på lokalt og regionalt niveau, som det vil være nyttigt at sprede. Dette aspekt synes at mangle i den nuværende køreplan.

Bedre forvaltningsskik for ligestilling mellem mænd og kvinder

1.8 Regionsudvalget bifalder køreplanens vision om at støtte det europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, ligesom udvalget ønsker at følge drøftelserne om det nye agenturs nøjagtige mandat, og hvordan man forestiller sig, at agenturet skal omsætte de generelle politiske målsætninger til konkrete tiltag. Regionsudvalget understreger, at det er nødvendigt med pålidelige og sammenlignelige videnskabelige oplysninger om, hvordan det står til med kønsligestillingen på forskellige forvaltningsniveauer og mener, at instituttet for ligestilling mellem mænd og kvinder vil spille en vigtig rolle som redskab til at skabe netværk for indsamling og udveksling af sådanne data. Udvalget mener endvidere, at en anden vigtig opgave for instituttet vil være at skulle følge politikker og praksis for uddannelse i kønsligestilling i hele EU, udarbejde anbefalinger herom og komme med forslag til, hvordan de kan forbedres.

1.9 Regionsudvalget insisterer på, at der i disse bestræbelser skal lægges stor vægt på at inddrage det regionale og lokale plan. Det er ved at følge udviklingen på de myndighedsniveauer, som er tættest på borgerne, og udveksle god praksis, at instituttet sikres størst mulig betydning. I dette øjemed bør instituttet for ligestilling finde måder til at decentralisere sine aktiviteter, ligesom det bør bevilges de nødvendige midler.

1.10 Et andet vigtigt aspekt med hensyn til at forbedre politikken for ligestilling mellem kønnene på europæisk plan er, at det er nødvendigt at forbedre forvaltningen i de EU-institutioner, som beskæftiger sig med området. Det drejer sig især om at forbedre koordineringen mellem forskellige dele af Kommissionen for at styrke gennemførelsen af integreringen af kønsaspektet på tværs af politikområder. Der må også gøres en indsats for at forbedre uddannelsen af tjenestemænd og undervisere på alle niveauer og bevidstgøre dem om ligestillings-spørgsmål. Indsatsen bør omfatte en forbedring af den anvendte sprogbrug i alle dokumenter, især hvor kvinder omtales som minoriteter, således at disse tekster i større grad afspejler et kønsneutralt system.

Decentralisering af køreplanens mål

1.11 Rækkefølgen af Kommissionens prioriterede indsatsområder bør tages op til fornyet overvejelse. En effektiv køreplan bør ikke prioritere økonomisk frem for social ligestilling for at løse problemet med de åbenlyse uligheder, som stadig findes i kønnenes deltagelse i beslutningsprocessen og det politiske liv generelt. Der er over hele Europa en voksende forståelse for, at ligestilling mellem mænd og kvinder ikke blot er afgørende for Europas økonomiske velstand, men også er et vigtigt mål i sig selv. Til trods for, at Europa f.eks. i dag kan glæde sig over en levestandard, der er en model for resten af verden, er den økonomiske velstand ikke overalt i EU er blevet omsat til ligestilling mellem kvinder og mænd eller øget velstand for kvinder. Derfor er det vigtigt at understrege, at økonomisk velstand ikke automatisk fører til ligestilling mellem kvinder og mænd. Europa må gå den direkte vej, hvis det skal lykkes at opnå endemålet om ligestilling mellem kønnene.

1.12 Da de regionale og lokale myndigheder er tættest på borgerne og ansvarlige for de fleste af dagliglivets vigtige sociale, uddannelsesmæssige og økonomiske aspekter, har de også evnen til at omsætte køreplanens værdier og strukturer til virkelighed. Det anerkender Kommissionen også med sin støtte til det europæiske charter om ligestilling mellem mænd og kvinder, som CEMR (De Europæiske Kommuner og Regioners Råd) har udarbejdet inden for rammerne af Kommissionens femte rammeprogram. Køreplanens værdier bør blive en integreret del af de politikker, som gennemføres på regionalt og lokalt niveau. Udryddelsen af fastlåste kønsroller inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse og kultur og forbedring af forvaltningsskikken for ligestilling mellem mænd og kvinder kan bedst realiseres på dette niveau. Det samme gælder for den effektive overvågning af processen.

⁽¹⁾ CdR 151/2005 fin; Udtalelse om Kvinder og fattigdom i EU.

1.13 Der er en tendens til, at man i EU's institutioner, i medlemsstaterne og på regionalt og lokalt plan drøfter ligestillingsspørgsmål alene ud fra statistikker. Pålidelige og sammenlignelige statistikker er nyttige og nødvendige for at forstå den aktuelle situation, men der er risiko for, at de udnyttes til at retfærdiggøre foranstaltninger, der er ren og skær »symbolpolitik«. Det er derfor nødvendigt at sikre en præcis fortolkning af statistikkerne, så de omsættes til den rette konkrete foranstaltning. Kønsoptdelte statistikker vil give mulighed for en bedre evaluering af oplysningerne og den løbende effekt af køns politik, eller mangel på samme, i EU samt på regionalt og lokalt niveau.

Tilvejebringelse af forudsætningerne for forening af familie- og arbejdsliv

1.14 Det lader også til, at det er på regionalt og lokalt plan, man mest effektivt kan bruge nye midler og andre initiativer til at fremme de værdier og tilvejebringe de strukturer, der er nødvendige for gennemførelsen af køreplanen. Udarbejdelsen af lokale socialplaner vil blive et styringsredskab, der kan hjælpe de regionale og lokale myndigheder med at kortlægge lokalsamfundets behov og på baggrund af videnskabelig forskning tilgodese ugunstigt stillede målgruppers behov.

1.15 Det er indlysende, at opnåelse af Lissabon-målene kræver begge køns medvirken, ikke mindst kvindernes. Dette indbefatter deres deltagelse på arbejdsmarkedet, at mænd påtager sig en større del af det familiemæssige ansvar, og at såvel mænd som kvinder får mulighed for at forene familie- og arbejdslivets forpligtelser, hvilket vil få afgørende indflydelse på EU's demografiske udvikling fremover.

1.16 For at opnå dette er det afgørende, at der træffes effektive foranstaltninger for at tilskynde mænd til at tage ligelig del i de familiemæssige forpligtelser, og at der tilvejebringes bedre og flere børnepasningsfaciliteter, som de, der har brug for dem, har adgang til og har råd til at betale. Mange af EU's medlemsstater skal lægge sig mere i selen for at nå Barcelona 2002-målene på dette område, og de bør arbejde tæt sammen med deres lokale og regionale myndigheder herom.

1.17 Værdien af de langsigtede politiske mål vil afhænge af udarbejdelsen af konkrete politikker — med passende finansiering — som tager hensyn til og gavner hver enkelt borger i lokalsamfundet. Sideløbende hermed bør man også fremme nye initiativer, som eliminerer kønsstereotyper i arbejdsliv, privatliv og det politiske liv.

1.18 Regionsudvalget mener, at den grundlæggende opgave er at sikre, at der findes konkrete muligheder for at gøre ligestilling mellem kønnene til en realitet. Det er forekomsten af muligheder, som i sidste ende vil gøre forskellen. Markedet bygger på

profit og prispolitik, men også på kvaliteten af de ydede tjenester. Ligestilling mellem mænd og kvinder kan først opnås, når alle borgere får adgang til grundlæggende tjenesteydelser af god kvalitet. Disse aspekter bør indgå i EU's sociale dagsorden.

En stærk og effektiv lovgivningsramme

1.19 De europæiske lande enedes om ligelønslovgivningen for flere årtier siden. I dag er der stadig lang vej til ligestilling^(?). EU-institutionerne må udvise stærk politisk vilje til at styrke eksisterende lovgivning/direktiver og om nødvendigt bringe de medlemsstater, som bliver ved med at ignorere nuværende og kommende lovgivning/direktiver, for retten. EU skal notere sig den aktuelle situation og arbejde på en bindende forpligtelse fra medlemsstaternes side i forbindelse med ligestilling. Ligestilling mellem mænd og kvinder skal være en reel prioritet i alle medlemsstater. Dette ville også styrke EU's position, når ligestillingsspørgsmål behandles i internationale fora.

1.20 Det samme gælder for det tvingende behov for at styrke indsatsen imod menneskehandel. De regionale og lokale myndigheder skal hjælpes med at bekæmpe menneskehandelens svøbe og det økonomiske misbrug af illegale indvandrere. Menneskehandel er blevet et problem af omfattende dimensioner, som der hurtigt skal tages fat på. Man bør også være opmærksom på at sikre, at illegale indvandrere i forvaring, herunder især kvinder, behandles værdigt og med respekt for deres rettigheder. Regionsudvalget sætter sig som mål at arbejde på at fremme og styrke samarbejdet mellem dets medlemmer i indsatsen mod disse overtrædelser. Dette vil øge effektiviteten i EU-samarbejdet mod disse alvorlige forbrydelser, som skaber uhyre lidelse og smerte, og som er en krænkelse af den menneskelige værdighed. Det vil også udgøre et stærkere grundlag for internationalt samarbejde på alle myndighedsniveauer, som bør styrkes.

1.21 Kønsrelateret vold handler i første omgang om mænds vold mod kvinder. Det er et alvorligt samfundsproblem og en trussel mod kvinders og børns sundhed, trivsel og liv. Det er et brud på den grundlæggende ret til eget liv, sikkerhed, frihed, værdighed samt fysisk og emotionel integritet. Den vigtigste forebyggende indsats er at udbrede viden og arbejde aktivt med værdier og holdninger. Ved at arbejde aktivt for øget ligestilling kan vi skabe samfund, hvor kvinder og børn har de samme forudsætninger og rettigheder, et samfund, hvor kvinder og børn ikke udsættes for mænds vold. De lokale og regionale myndigheder, som er tættest på borgerne, har et stort ansvar på dette område, men også mange erfaringer, gode eksempler og programmer, som henvender sig til både ofrene og gerningsmændene.

^(?) Gurmai, Z. (2006). Roadmap has no fast lane. PSE-erklæring.

Ligestilling i beslutningstagning

1.22 Hvis der skal opnås reel ligestilling mellem kønnene, må man løse problemet med kvinders underrepræsentation i den politiske og økonomiske beslutningstagning. De lokale og regionale myndigheder har her en vigtig opgave, eftersom mænds og kvinders lige deltagelse i politik og erhvervsliv skal bygges op fra bunden. Regionsudvalget foreslår i denne sammenhæng, at idéen om kvoteordninger tages op til drøftelse på de forskellige myndighedsniveauer. Kvoter kan dog ikke i sig selv løse problemet med ulighed og diskrimination, men kan indgå i en bredere, integreret strategi for at bryde de nuværende strukturer, som i dag udelukker kvinder fra beslutningsprocessen.

1.23 I betragtning af, at 2007 er erklæret europæisk år for lige muligheder for alle, betoner Regionsudvalget, at medlemsstaterne har pligt til sikre lige deltagelse af mænd og kvinder i de nationale delegationer repræsenteret i Regionsudvalget.

1.24 De politiske grupper i Regionsudvalget tilskyndes til at deltage aktivt i debatten om kønnenes ligestilling. Som led i Regionsudvalgets eget engagement i ligestillingsåret bør det udarbejde en strategi for, hvordan det vil samarbejde med de nationale delegationer og politiske grupper om elimineringen af kønsbetingede skævheder inden for Regionsudvalgets medlemskreds.

1.25 Regionsudvalget burde via sine underudvalg forpligte sig til fremover at sikre, at dets udtalelser i lige grad bygger på bidrag fra og deltagelse af mænd og kvinder, og at det skal være Regionsudvalgets mål at opnå fuld ligestilling i alt dets arbejde.

Ændring af kulturelle normer — Ligestilling på en kønsneutral måde

1.26 Lokale og regionale myndigheder i og uden for EU varierer i størrelse, men har samme mission. De er blevet til på forskellige tidspunkter, men følger samme princip. De er frem for alt drivkræfter for forandring, fordi de har viden om lokale og regionale behov og ud fra deres nøgleposition kan sikre, at tjenesteydelserne tager udgangspunkt i behovene og fremmer lokalsamfundets velfærd.

1.27 Der ligger en udfordring i at få alle borgere inddraget i en åben debat, da dette berører både mænd og kvinder, og i de konkrete tiltag til sikring af ligestilling.

1.28 Lokale og regionale myndigheder bør forsøge at fremme ligestilling gennem projekter — finansieret af dem selv eller af EU-midler — på de tidlige skoletrin samt gennem udveksling af succeshistorier mellem forskellige lande.

1.29 Myndigheder på alle niveauer kan være med til at ændre den fremherskende opfattelse og dermed kulturelle normer. Det

kan ske ved at anvende strategier, der bl.a. tager sigte på at nå frem til lokalsamfundet gennem undervisere, arbejdsgivere og arbejdstagere, nationale og internationale institutioner og frem for alt medierne — for at sikre en mere effektiv gennemførelse af ligestilling mellem mænd og kvinder. For lokale og regionale institutioner, men også for institutioner på nationalt plan og EU-plan, betyder dette, at ligestilling skal blive en del af al deres kommunikation med borgerne. Dette kræver uddannelse af de ansvarshavende i institutionerne, men også af repræsentanter for medierne, så de bliver mere bevidste om ligestillingsspørgsmål. Den løbende debat om EU's fremtid i forbindelse med Kommissionens Plan D for demokrati, dialog og debat, hvortil Regionsudvalget ønsker at føje et fjerde »D« for decentralisering, bør også omfatte ligestillingsspørgsmål som et afgørende element for at bringe EU nærmere på borgerne.

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 Ud over at undersøge uddannelsesmæssige, økonomiske og sociale faktorer må EU arbejde snævert sammen med medierne og være parat til at fastlægge adfærdskodekser, som uden at røre ved etablerede frihedsrettigheder og kreativitet kan udrydde de elementer, som modvirker køreplanens prioriteter. Medierne kan være et godt middel til at udbrede køreplanens værdier, men grundfæstede særinteresser har potentialet til indirekte at modvirke den. At opfylde køreplanens mål kan i sidste ende være en prøve på, om EU evner at skabe et europæisk samfund, som gør mere end blot at tale om ligestilling mellem mænd og kvinder.

2.2 Hvis demokratiet skal være effektivt og give mening, skal det sikre, at borgerne kan deltage fuldt ud i de bindende beslutninger, som berører deres dagligdag. Så længe der er en køns-skævhed i beslutningstagningen, vil demokratiet i EU være mangelfuldt. Regionsudvalget og EU's institutioner må sammen sætte ind på at fremskynde en reform af de demokratiske processer i medlemsstaterne og foreslå etiske standarder for politisk ledelse i en stadig mere globaliseret verden. Ligestilling mellem mænd og kvinder er en af de etiske standarder.

2.3 Vold i hjemmet og især mænds vold mod kvinder bør også tages op af Kommissionen med henblik på, at større samarbejde mellem medlemmerne vil lette retsforfølgelsen af personer, der er sigtet for vold i hjemmet, også selv om de har skiftet opholdsland.

2.4 Det kan blive svært at opnå ligestilling, før serviceydelser, som gør det muligt for kvinder at få den plads i beslutningsstrukturerne, som tilkommer dem, gøres bredt tilgængelige. Hvis køreplanens målsætninger opfyldes, vil kvinders muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet og opnå økonomisk uafhængighed øges.

2.5 Regionale og lokale myndigheder bør som store arbejdsgivere føre an ved at fastlægge høje standarder for ligestilling. F.eks. vil de i mange tilfælde kunne sikre en ligelig fordeling af mænd og kvinder i ansættelsesudvalg. Meget ofte tages der intet hensyn til dette vigtige element i beslutningsprocessen.

2.6 Et videre skridt i samme retning kunne være, at Regionsudvalget opstiller sig selv som rollemodel for lokale, regionale, nationale og europæiske institutioner med en ansættelsespolitik, der fuldt ud anerkender ligestillingsproblematikkens betydning i forbindelse med nyansættelser, og gør de allerede ansatte opmærksomme herpå, eventuelt via afholdelse af kurser.

2.7 Der er ikke nogen ligelig fordeling af mænd og kvinder i Regionsudvalget, og det kan derfor ikke fungere som rollemodel for lokale og regionale myndigheder i EU. Ved at anvende »Det europæiske år for lige muligheder for alle« som katalysator bør det sammen med de nationale delegationer og politiske grupper arbejde på at opstille en strategi for, hvordan det vil søge at opnå ligestilling mellem kønnene og offentliggøre denne strategi i 2007.

2.8 Der bør sættes beslutsomt ind på alle områder, hvor manglende ligestilling forsinket eller hæmmer kvinders fulde deltagelse på lige fod med mænd og dermed gør det vanskeligt at nå de aftalte mål. Grelle eksempler herpå findes inden for mange områder af socialpolitikken, der bl.a. omfatter sundhed, uddannelse, social sikring og boligbyggeri, som ikke er tilstrækkeligt følsomme over for kønsbestemte forskelle.

2.9 For at sikre lige adgang for mænd og kvinder til lønarbejde og serviceydelser kan de lokale og regionale myndigheder gå i partnerskab med private og offentlige organer om mere familie-

venlige initiativer, der skal øge adgangen til børnepasningsfaciliteter. De kunne finansieres af strukturfonde og/eller det nye Progress-program. Regionsudvalget bør optræde som et forbillede både for sine politiske strukturer og ansatte. Derfor bør det gå forrest, når det gælder om at stille børnepasningsfaciliteter til rådighed, da dets lokaler konstant bruges af dets ansatte, foreninger af enhver art samt politikere.

2.10 Af de ovenfor nævnte grunde bør der lægges stor vægt på potentialet i de lokale og regionale myndigheder. De er bedre placeret til at gennemføre ligestillingsplanen uden at miste blikket for den kulturelle, sociale og økonomiske situation, det sker i. Det er denne udtalelses synspunkt, at planens mål ikke kan nås, medmindre ligestillingsprocessen starter fra græsrodderne med fuld deltagelse af borgerne på regionalt og lokalt niveau. I den forbindelse kan De Europæiske Kommuners og Regioners Råds charter for ligestilling og ikke-forskelsbehandling være en nyttig reference for de lokale og regionale myndigheder, da det giver køreplanens målsætningers en konkret struktur med udgangspunkt i de decentrale myndigheders beføjelser. Regionsudvalget og dets medlemmer skal fremme, støtte og værne om ligestillingen mellem kønnene. Regionale og lokale myndigheder skal ikke kun involveres direkte gennem en decentraliseret køreplan.

2.11 Under forudsætning af budgetmyndighedernes godkendelse burde Regionsudvalget årligt afholde et forum for ligestilling, hvis mål skal være at samle lokale og regionale, offentlige, private og frivillige kræfter til metode-, viden- og erfaringsudveksling. For at sikre bred deltagelse bør omkostningerne holdes på et lavt niveau.

Bruxelles, den 6. december 2006.

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget